

POORYWAĆ (2) *vb impf*

1 sg *praes* pooruję (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Spulchniać ziemię ponownie; aratrare, inarare Calep, Cn; perarare Cn (2) : Aratro – Przeorzę, pooruię, znowu orze. Calep 97b, 517a.

Formacje współrdzenne cf ORAĆ.

DDJ